

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6697

гр. София, 30.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 30.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **8024** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Кооперация „И. Л. – С.“ срещу Заповед № РА-18-73/29.07.2022 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която на [фирма] е наредено да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Павилиони за търговски и обслужващи дейности – 4 броя“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С..

С жалбата е направено и искане за спиране на изпълнението на посочения административен акт. Счита, че премахването на преместваемите обекти ще причини трудно поправими вреди, които оценява на приблизително 425 000 лева. Посочва, че предварителното изпълнение на заповедта не е в обществен интерес. В тази връзка отбелязва, че обектите съществуват от 2010 г. и функционирането им не е накърнило обществения интерес. Разрушаването на обектите щяло да доведе до невъзможност за доказване на факти, които са от значение по други дела (предявени ревандикационни иски).

Ответната страна изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като жалбоподателят не е адресат на административния акт. В условията на евентуалност счита за неоснователната жалбата, както и искането за спиране на изпълнението на административния акт.

Съдът намира следното:

Издадена е Заповед № РА-18-73/29.07.2022 г. на главния архитект на Столична община, с която на чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, е наредено на [фирма] да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Павилиони за търговски и обслужващи дейности – 4 броя“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м.

„ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С..

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57а, ал. 3 във вр. с чл. 56, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Съгласно чл. 217, ал. 1, т. 11 от ЗУТ жалбите срещу заповеди по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ не спират изпълнението на административния акт. В случая се касае за предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. В тези случаи спирането на предварителното изпълнение се урежда от нормите на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. При тези хипотези изначално законодателят е преценил важноста на обществения интерес от предварителното изпълнение и затова го е допуснал по силата на закона.

В тази връзка са неотнормими възраженията, че предварителното изпълнение на заповедта не е в обществен интерес, както и че липсва такъв, основан на разбирането, че преместваемите обекти се ползват от 2010 г. Това е така, тъй като законодателят изрично е предвидил точно обратното – презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, налагщи предварително изпълнение на заповедите по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ, като това не е обвързано от продължителността на ползване на обекта.

За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да докаже значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение, каквото доказване в случая не е сторено. Освен това предварителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт. В случая са наведени бланкетни твърдения (вреди на стойност около 425 000 лева и невъзможност за доказване на факти, относими по други дела), че изпълнението би могло да причини значителна или трудно поправима вреда, в подкрепа на които не са предоставени каквито и да било доказателства. Няма данни, че самото преместване също би причинило значителни и трудно поправими вреди, в случай че вследствие на предварителното изпълнение се стигне до пълното физическо унищожение на обекта. Освен това не са представени и доказателства за размера на евентуалните вреди, с оглед на преценката за тяхната „значителност“. Съдът не може да замества самостоятелно липсата на конкретика в тази насока с негови предположения. Стойността на обекта също не е предпоставка за спиране на изпълнението, тъй като се цели премахване на преместваемия обект, а не неговото унищожаване. Следва да се отбележи, че невъзможността за доказване на конкретен факт по друго дело не е основание да се приеме, че личният интерес на оспорващия е противостоим на презюмирания обществен интерес.

Не са налице и нови обстоятелства, а наличието им е предпоставка за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, липсата на която е достатъчно основание за отхвърляне на искането.

Следователно по изложените в жалбата мотиви за спиране на предварителното изпълнение не може да бъде направен извод, че изпълнението би могло да причини на оспорващото лице значителни или труднопоправими вреди, поради което не са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да бъде оставено без уважение.

Водим от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Кооперация „И. Л. – С.“ за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РА-18-73/29.07.2022 г., издадена от главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: